

Obsah

1 Úvod	4
1.1 Typy modelů	4
1.2 Matematické modelování a identifikace systémů	4
1.3 Jak postupovat při identifikaci systémů	5
1.4 Shrnutí	6
2 Základní pojmy a úvodní příklady	7
2.1 Koncepce S,M,I,X	7
2.2 Generátory dat	8
2.3 Ukázka použití neparametrických metod	9
2.4 Ukázka použití parametrické metody	10
2.5 Strannost, konsistence a aproximace modelu	14
2.6 Trvale vybuzený systém	20
2.7 Vliv zpětné vazby	22
2.8 Shrnutí a zhodnocení výsledků	26
3 Neparametrické metody	27
3.1 Úvod	27
3.2 Frekvenční analýza	27
3.3 Přechodová analýza	29
3.4 Korelační analýza	30
3.5 Spektrální analýza	31
3.6 Shrnutí	36
4 Lineární regrese	37
4.1 Metoda nejmenších čtverců	37
4.2 Analýza	42
4.3 Nejlepší lineární nestranný odhad	44
4.4 Výpočetní detaily	46
4.5 Metoda nejmenších čtverců s lineárním omezením	48
4.5.1 Rovnostní omezení	49
4.5.2 Nerovnostní omezení	51
4.6 Shrnutí	51
5 Parametrizace modelů	52
5.1 Klasifikace modelů	52
5.2 Struktura modelu	54
5.3 Jednoznačnost	58
5.4 Identifikovatelnost	60

5.5	Chyba modelu	60
5.6	Shrnutí	61
6	Metoda chyby predikce	62
6.1	Optimální predikce	62
6.2	Analýza metody nejmenších čtverců	66
6.3	Popis metody chyby predikce	68
6.4	Analýza	72
6.5	Výpočetní aspekty minimalizace a příklad implementace	76
6.6	Shrnutí	78
7	Metoda přídavné proměnné	79
7.1	Základní verze metody přídavné proměnné	79
7.2	Výběr přídavné proměnné	81
7.3	Yule-Walkerovy rovnice	82
7.4	Modifikované verze metody přídavné proměnné	85
7.5	Shrnutí	86
8	Rekurzivní metody identifikace	87
8.1	Úvod	87
8.2	Rekurzivní metoda nejmenších čtverců	88
8.3	Rekurzivní metoda přídavné proměnné	93
8.4	Rekurzivní metoda chyby predikce	93
8.5	Metoda stochastické aproximace	98
8.6	Numerické ošetření rekurzivních algoritmů	101
8.7	Shrnutí	102
9	Identifikace nelineárních systémů	103
9.1	Nelineární vstupně-výstupní model a formulace problému	103
9.2	Identifikace nelineárního modelu s lineární funkcí odhadovaných parametrů	104
9.2.1	Identifikace po částech lineárního modelu	104
9.2.2	Identifikace modelu ve struktuře NARMAX	104
9.2.3	Identifikace modelu ve formě neuronových sítí	106
9.2.4	Ilustrace nelineárních identifikačních metod	108
9.3	Identifikace nelineárního modelu se známou nelineární funkcí odhadovaných parametrů	114
9.4	Shrnutí a zhodnocení výsledků	115
10	Identifikace parametrů lineárních stavových modelů	116
10.1	Stavový model a formulace problému	116
10.2	Přímá identifikace: Metoda podprostorů	117
10.2.1	Autonomní deterministický model: Ilustrace základního konceptu a idejí	117
10.2.2	Autonomní deterministický model: Obecná metoda MOESP	121
10.2.3	Deterministický model	122
10.2.4	Stochastický model	123
10.2.5	Ilustrace metody podprostorů	124
10.3	Nepřímá identifikace	126
10.4	Metody odhadu stavu v úloze identifikace	126
10.5	Shrnutí a zhodnocení výsledků	126

Poznámka: Tato publikace obsahuje i druhý díl, který následuje za poslední stranou dílu prvního.

Charakteristickým rysem matematického modelování je používání abstraktních, fyzikálních, chemických, ekonomických a jiných známých zákonů k popisu dynamiky sledovaných systémů a cílem vytvoření matematického modelu je získání nových měřených veličin. Jedná se tedy o analytický přístup.

Charakteristickým rysem identifikace systémů je využívání umělého experimentu prováděného na sledovaném systému.

Charakteristickým rysem identifikace systémů je využívání umělého experimentu prováděného na sledovaném systému.

Charakteristickým rysem identifikace systémů je využívání umělého experimentu prováděného na sledovaném systému.

Charakteristickým rysem identifikace systémů je využívání umělého experimentu prováděného na sledovaném systému.

Charakteristickým rysem identifikace systémů je využívání umělého experimentu prováděného na sledovaném systému.